

Miljøministeriet
Departementet

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 001-10337

14. januar 2014

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 29. november 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 61 (alm. del), som hermed besvares.

Spørgsmål 61

Vil ministeren oplyse, hvorfor man har valgt at anvende beregning frem for konkret måling af støjgener fra vindmøller, og i hvor lang tid man har brugt denne metode til at vurdere støjgener fra vindmøller?

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som oplyser følgende:

Vindmøllens støjudsendelse måles forholdsvis tæt ved vindmøllen, hvor baggrundsstøjen har mindst mulig indflydelse, og hvor det er muligt at kontrollere og overvåge møllens driftstilstand. På baggrund af denne måling beregnes støjens udbredelse i omgivelserne, således at støjniveauet ved naboer kan fastlægges. Det forudsættes, at der altid er medvind, og at vindmøllen udsender støj, som svarer til vindhastigheder på henholdsvis 6 og 8 m/s i 10 m højde.

Med hensyn til lavfrekvent støj skal denne vurderes indendørs. Dette gøres ved at omsætte det beregnede udendørs støjniveau til et indendørs støjniveau ved hjælp af generaliserede tal for danske boligers lydisolation. De lydisolationstal, der indgår i beregningen er baseret på målinger foretaget i 14 typiske danske boliger. Beregningsmetoden er derudover baseret på den detaljerede beregningsmodel Nord2000, som anvendes til togstøj og vejstøj, og som er verificeret specielt for vindmøller, dvs. at beregnings og måleresultater er sammenholdt.

Årsagen til, at man i forbindelse med tilsyn ikke måler den almindelige støj direkte ved boligen og den lavfrekvente støj i boligen, er, at der er alt for stor måleusikkerhed forbundet hermed, idet både de varierende vejrforhold og baggrundsstøjen fra andre støjklender, vindens susen i træer og buske og andre lyde påvirker måleresultatet. Vindmøllestøj ved boliger er lavere end det generelle støjniveau fra fx trafikken mange steder. Også ved indendørs måling af lavfrekvent støj vil de nævnte støjklender kunne forstyrre en måling af de meget lave niveauer, der er tale om.

Den første bekendtgørelse om støj fra vindmøller trådte i kraft i 1991. Bekendtgørelsen blev revideret i 2006 og senest i 2011, således at den gældende bekendtgørelse kunne træde i kraft 1. januar 2012. I alle tre bekendtgørelser har

det været fastlagt, at vindmøllens støjudsendelse måles forholdsvis tæt på møllen, og at støjens udbredelse i omgivelserne beregnes på baggrund heraf.

Det er et helt almindeligt princip, at støj ved boliger og andre omgivelser vurderes med udgangspunkt i en måling af støjildens lydudsendelse tæt ved støjilden og en beregning af lydudbredelsen på baggrund af denne måling. Princippet anvendes således både ved vurdering af trafikstøj (tog-, vej- og flytrafik), støj fra virksomheder, skydebaner, motorsportsbaner og hurtigfærger mm. Det er bl.a. en generel erfaring, at beregningsresultater på denne baggrund ofte er behæftet med mindre usikkerhed end målinger i omgivelserne.

For god ordens skyld bemærkes det, at dette princip imidlertid ikke er anvendeligt, hvis der er tale om eventuel lavfrekvent støj i en bolig, der er nabo til en nærtliggende virksomhed, hvor der kan være risiko for, at bygningstransmitterede vibrationer er årsagen til den lavfrekvente støj i boligen. I dette tilfælde er det ikke muligt at beregne niveauet af lavfrekvent støj i boligen, og man må derfor måle støjen og acceptere den relativt høje måleusikkerhed, der på grund af de måletekniske vanskeligheder, er forbundet med målingerne.

Ida Auken

/

Claus Torp